क इति रुते स्निग्धमित्राप्तिः। कर इति कलहं कुरुकुरु, हर्षमथ कटकटेति दधिभक्षम्। केके विरुतं कुकु वा धनलाभं वायिनः प्राह। खरे खरे पथिकागममाह कखाखेति यायिनो मृत्युम्। गमनप्रतिषेधकमाखलखल सद्योऽभिवर्षाय। काकेति विघातं काकटोति चाहारदूषणं प्राह। प्रीत्यास्पदं कवकवेति बन्धमेवं कगाकुरिति। करकौ विरुते वर्षं गुड़वस्त्राय, वडिति वस्त्राप्तिः। कलयेति च संयोगः शूद्रस्य ब्राह्मणैः साकम्। फडिति फलाप्तिः फलवाहिदर्शनं टडिति प्रहाराः स्युः। स्त्रीलाभः स्त्रीति रुते गडिति गवां, पुडिति पुष्पाणाम्। युद्धाय टाकुटाकिति गुरु वह्निभयं कटेकटे कलहः। टाकुलि चिरिटचि केकेकेति दुरन्वेति दोषाय। काकद्वयस्यापि समानमेतत् फलं यदुक्तं रुतचेष्टिताद्यम्। पतत्त्रिणो ऽन्ये ऽपि यथैव काको वन्याः श्वश्चोपरिदंष्ट्रिणो ये। स्वल सलिलचराणां व्यत्ययो मेघकाले प्रचुरसलिलदर्शे मेघकाले भयाय। मधु भवननिलीनं तत्करोत्याशु शून्यं मरणमपि निलीनाम लिका सूर्मिनीला। विनिलिपन्त्यः सलिले ऽण्डकानि पिपीलिका दृष्टिनिरोधमाहुः। तरुस्थलं वापि नयन्ति निम्नाद् यदा तदा ताः कथयन्ति वृष्टिम्। कार्यं तु मूलशकुने ऽन्तरजे तदङ्गिविन्द्यात् फलं नियतमेवमिमे विचिन्त्याः। प्रारम्भयानसमयेषु तथा प्रवेशे प्राह्यं श्रुतं न शुभदं क्वचिदप्युक्तम्। शुभं दशापाकमविघ्नसिद्धिं मूलाभिरक्षामथ वा सहायान्। इष्टस्य संसिद्धिमनामयत्वं वदन्ति ते मानयितुर्नृपस्य। क्रोशादूर्ध्वं शकुनविरुतं निष्फलं प्राहुरेके तत्रानिष्टे प्रथमशकुने मानयेत्पञ्च षट् च। प्राणायामाच्छृपतिरशुभे षोडशैव द्वितीये प्रत्यागच्छेत् स्वभवनमतो यद्यनिष्टस्तृतीयः"।

काकस्य वर्णादिभेदेन विप्रादिभेदकथनपूर्वकं कालभेदेन तद्रुतादिफलसूक्तं वसन्तराजशाकुने यथा

"अथोच्यते काकरुतं रुतानां मूर्ध्नि स्थितं शाकुनभाषितानाम्। अचिन्तितावेदितकार्यसिद्धिः पूर्वादिकाष्ठाप्रहरक्रमेण। ये ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यशूद्राः काका भवन्त्यन्यजपञ्चमास्ते। वर्णाकृतिभ्यां ऋषिभाषिताभ्यां सदाभियुक्तैरुपलक्षणीयाः। दृढतुप्रमाणो गुरुदीर्घतुण्डो दृढस्वरः कृष्णवपुः स विप्रः। पिङ्गाक्षनीलाक्षविमिश्रवर्णः स्यात् क्षत्रियस्तीक्ष्णरवोऽतिशूरः। यः पाण्डुनीलः सितनीलचञ्चुर्नात्यर्थरूढो रटितश्च वैश्यः। भस्मच्छविर्भूरिककारशब्दः शूद्रः कृशाङ्गश्चपलो निरूक्षः। विरूक्षरूक्षास्यतनुर्विशङ्को यः कम्बरादीप्ररवं बिभर्त्ति। स्थिरारवः स्थैर्यसमेतबुद्धिः काकोऽन्त्यजातिः खलु पञ्चमोऽत्र। द्रोणाभिधः कृष्णवपुर्द्विजो यो ग्राह्यः स काकः खलु सुख्यदत्त्या। तस्माद्रते श्यामगलो निरोचिष्णुः श्वेतश्च निन्द्योऽङ्गुतदर्शने ऽसौ। विप्रः स्फुटं जल्पति पृच्छ्यमानो न्यूनं ततः क्षत्रियजातिराह। आख्याति वैश्यस्त्वधिवासमेव ब्रवीति शूद्रो बलिदानलोभात्। प्रश्नं कृतं जल्पति कृष्णवर्णः सदा समस्तं विहगोऽन्त्यजातिः। सद्यस्त्रिषग्राहदयाहपक्षैः पञ्चापि काकाः फलदाः क्रमेण। शान्ते प्रदीप्ते च रटन् विहङ्गः शुभप्रदो दीप्तपराङ्मुखः सन्। न कापि रौद्रो रटितः प्रशस्तः सर्वत्र शस्तो मधुरश्च रक्तः। दीप्तस्थितो यः परुषस्वरेण विरौति दीप्ताभिमुखः स कार्यम्। निर्ग्राह्य निर्णीयते च सम्यग्दीप्तोन्मुखः शान्तरवो हि सिद्धैः। शान्तप्रदीप्ताभिमुखो विधाय शब्दं प्रविश्याथ पुनः प्रदीप्ताम्। यो रौति काको मधुरस्वरेण कृत्वा विरुद्धं स ददाति सिद्धिम्। विधाय दीप्ताभिमुखो विरावं ततः प्रशान्ताभिमुखो विरौति। यो वायसोऽसौ विनिहन्त्यसम्यक् कार्याणि सर्वाणि पुनः करोति"। विप्रादिश०

सूर्योदये पूर्वदिशि प्रशस्तस्थाने स्थितो यो ऽभिमुखं विरौति। नाशं रिपोश्चिन्तितकार्यसिद्धिं स्त्रीरत्नलाभं स करोति काकः। ध्वाङ्क्षः प्रभाते यदि वह्निभागे विरौति तिष्ठन् रमणीयदेशे। यत्नून् प्रणश्यत्यचिराद्विशङ्कः प्रयाति योषित् समवाप्यते तत्। रुवन् प्रभाते दिशि दक्षिणस्यां काकः समावेदयतेऽतिदुःखम्। रोगार्त्तिमृत्युं परुषस्वरेण रम्येण चेष्टागमयोषिदाप्तिम्। नैर्ऋत्यभागे यदि च प्रभाते करोति काकः सहसा विरावम्। क्रूरं ततः कर्म समभ्युपैति दूतागमो मध्यमिका च सिद्धिः। प्रातः प्रतीच्यां यदि रौति काको ध्रुवं तदा वर्षति वारिवाहः। स्त्रीवस्त्रभूभृत्पुरुषागमश्च कलिः कलत्रेण समं तदा स्यात्। ध्वाङ्क्षस्य शब्दे पवनालयस्थे वस्त्राश्रयानाभिमतागमाः स्युः। पान्थागमः प्राक्तनवृत्तिनाशः स्यादन्यदेशे गमनं स्वदेशात्। दिग्युच्चरन्तां सुरवः प्रभाते निरीक्षमाणो बलिभुग् नराणाम्। ददाति दुःखं भुजगाच्च भीतिं दरिद्रतां नष्टधनेष्टलाभम्। दिशीशवस्त्रां यदि रौति काक आगच्छतस्तद्वनितान्त्यजाती। व्याधेर्निमित्तं